

Door de Condroz naar de vallei van de Bocq

Praktische gegevens

- ▶ LENGTE: 14 km
- ▶ TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 53 (1:50.000), 53/3-4 (1:25000)
- ▶ VERTREKpunt: Bij de kerk van Durnal in de provincie Namen

Deze wandeling start in Durnal, een deelgemeente van Yvoir. We bevinden ons in de Condroz, een streek met lage, golvende heuvels waarop bossen worden afgewisseld met landbouw- en weidenvelden.

Al snel komen we aan in Crupet, een van "les plus beaux villages de Wallonie". Crupet is bekend om zijn middeleeuws kasteel met mooie donjon. Evenveel bekijks heeft de kunstmatige grot, tussen 1900 en 1903 gebouwd door de plaatselijke pastoor Gérard en zijn parochianen. Deze brave mensen hebben door hun toewijding waarschijnlijk allen het eeuwige geluk gevonden, want hun grot werd opgedragen aan Sint-Antonius, patroonheilige van de verloren voorwerpen. Door de ligging van Crupet aan de beek de Crupet, kende het dorp bloeiende tijden in de periode van de industriële revolutie en je vindt er nog verschillende oude watermolens. In Crupet, met zijn cafés en restaurants, heerst altijd een gezellige sfeer en je blijft er wellicht even rondhangen.

Na een doortocht door grote bossen zoeken we de vallei van de Bocq op. De Bocq is een bijriviertje van de Maas. In de waterrijke kalkstenen werden in de vallei van de Bocq rond de jaren 1900 verschillende galerijen geboord. Nog steeds zorgen 50 bronnen in de vallei aldus voor de drinkwatervoorziening van Brussel: een leiding van 80 kilometer lang brengt het water van Spontin naar de hoofdstad.

Het water zorgde nog op een andere manier voor welvaart: in de negentiende eeuw ontdekte een boer uit Spontin een bron met water van uitzonderlijke kwantiteit en begon tijdens de winters, als er op de velden onvoldoende werk was, bier te brouwen. Vandaag nog staat de zesde generatie uit de brouwersfamilie aan het hoofd van de Brasserie du Bocq, een van de laatste traditionele brouwerijen van ons land. Men brouwt er bekende bieren zoals de Deugniet en de Gauloise.

Aan de Bocq biedt een schuilhok voor vissers een uitzonderlijke rustplaats tijdens onze wandeling.

We lopen langs de spoorlijn L128, een enkelzijdige lijn van 20 kilometer lang tussen Ciney en Yvoir. De Bocq-spoorlijn werd afgewerkt in 1907, is 20 kilometer lang, kent heel wat bruggen, haltes en tunnels en wordt beschouwd als een van de mooiste van België. De volledige spoorlijn kan te voet bewandeld worden en biedt gelegenheid voor een prachtige, avontuurlijke wandeling. Wegens de aanwezigheid van talrijke steengroeven en wegens het dunbevolkte karakter van de streek, was vooral het goederenverkeer belangrijk. In 1983 reed de laatste goederentrein tussen Ciney en Spontin. Sinds 1992 werkt de VZW Toerisme en SpoorPatrimonium aan het herstel van de spoorlijn, samen met de vrijwilligersvereniging Chemin de Fer du Bocq, en tegenwoordig rijden er worden er weer toeristische ritten georganiseerd tussen Ciney en Purnode. De hier voorgestelde wandeling volgt vooral goed begaanbare veld- en boswegen.

Beschrijving

Aan de kerk van Durnal neem je westwaarts de Rue du Try d'Andoy en aan het kruispunt ga je rechtdoor met de Rue Elizabeth. Je komt in de Rue Bonny d'au Ban. Even linksaf en rechttegenover huisnummer 6 neem je een veldweg. Links zie je een watertoren en een voetbalveld en je blijft het tussen weiden volgen. Onderweg ga je niet door het draaimolentje en je blijft hetzelfde mooie pad altijd maar volgen. Op asfalt rechtsaf. De eerste zijweg links laat je liggen maar even verder verlaat je wel Flaya en je slaat linksaf in een veldweg. Deze leidt je naar het bos. In het bos sla je geen acht op zijwegen: je blijft de hoofdweg volgen, onder een electriciteitsleiding. Uit het bos wordt de weg een mooi, hol, dalend pad tussen struiken. Je komt uit bij de kerk in Crupet.

Tenzij je de grot van Crupet wil bezoeken (in dat geval loop je de straat even naar rechts in) hou je de kerk aan je rechterhand en je steekt de hoofdstraat door het dorp over. Daal het kleine straatje Rue de Messe af en tussen de nummers 4 en 5 neem je een mooi dalend pad. Beneden neem je de asfaltweg linksaf en je blijft de straat volgen zonder de brug over te steken. Net voor huisnummer 34 sla je linksaf in een klein asfaltwegje. Je blijft dit wegje volgen en je komt uit op een kruispunt bij de kapel St-Roch. Hier steek je rechtdoor over en je volgt de meest stijgende asfaltweg, de Route des Loges. Je slaat bij de eerste gelegenheid rechtsaf en bij de toegang tot huis nummer 8 vind je rechts een pad. Dit pad maakt een bocht naar links en stijgt door het bos. Neem het eerste zijpad links: het loopt naar een afsluiting met een hek. Hier kan je het bos uitlopen en over een grasveld loop je naar de asfaltweg. Je volgt de straat naar links. Net na een bocht naar links verlaat je de weg: enkele tientallen meters voorbij het begin van een weide moet je aan de rechterkant van de weg een smal pad vinden. Het weinig gebruikte pad daalt door het bos en brengt je algauw op een bredere bosweg: rechtsaf. Je moet met deze weg meer dan een halve kilometer lang de bosrand volgen; onderweg is er een duidelijke zijweg links die je dus niet neemt. Je komt uit bij een kruispunt van wegen: een veldweg rechts langs de bosrand, een bosweg links en een bosweg rechtdoor. Je neemt deze laatste weg, rechtdoor dus, tussen sparren links en loof rechts. Meer dan 700 meter lang volg je deze weg door het bos en je gaat dus steeds rechtdoor bij achtereenvolgens twee kruispunten met rechts een private weg, een zijpad links en een volgend kruispunt. Op het einde daalt de weg stevig en hij eindigt bij een brede berijdbare dwarsweg, aangeduid met een groene rechthoek volgens het gestandaardiseerde systeem in Wallonië. Deze weg neem je rechtsaf.

Meer dan anderhalve kilometer lang moet je nu deze gemakkelijke weg volgen. De weg volgt eerst de bosrand, draait dan links het bos in en komt bij het hoogste punt in gekapt bos. Met mooie uitzichten draait de weg dan naar links en begint steviger te dalen. In een scherpe bocht naar rechts laat je een rechthoekige en horizontale zijweg, afgesloten met een ketting, links liggen. Bij een barak links van de weg ga je nog even rechtdoor en je slaat wat verder rechtsaf met een verharde weg. Je komt bij de Bocq met aan de overkant van de rivier een verleidelijke hut. In een vorige versie van deze wandeling gingen we hier de brug over en langs de hut het bos in. Ondertussen worden wandelaars ook hier niet langer gastvrij toegelaten en hebben we een alternatief voorzien.

Je steekt dus bij de hut niet de rivier over maar je volgt de rivier stroomafwaarts met de brede weg. Een paar honderd meter verder loopt de weg onder een spoorwegbrug door. Je moet bovenop deze brug zien te geraken. Even voorbij de brug vind je

aan de rechterkant een smal pad dat je naar boven brengt. Links is een tunnel maar je volgt de spoorweg naar rechts: met de brug steek je de Bocq over. Let wel op: er rijden toeristische treintjes op deze spoorweg. Honderd meter verder verlaat je spoorweg naar rechts en je neemt een pad dat evenwijdig met de spoorweg loopt, maar dan wel recht omhoog, boven de volgende tunnel. Op de kam van de berg boven de tunnel kom je op een ander pad: volg dit pad naar rechts en stijgt stevig verder. Bij een splitsing neem je het meest stijgende van de twee paden, het linkse dus. Bij een splitsing bij enkele sparren volg je het linkse pad en je stijgt nu zachter verder. Het pad brengt je boven aan de bosrand. Je gaat niet rechts het veld in maar je slaat hier linksaf in een dalend bospad. Het pad brengt je op een kruispunt: je slaat hier linksaf en je volgt de berijdbare bosweg met verschillende bewegwijzerde wandelingen. Meer dan een halve kilometer verder brengt de stenige weg je bij een brug. Je steekt hier de spoorweg over en je volgt dezelfde weg verder. Twee zijwegen links neem je niet. Driehonderd meter voorbij de spoorweg steek je met de weg de Bocq over.

Over de rivier neem je de middelste van de drie wegen en je stijgt. De weg komt langs de spoorweg te lopen en even verder sta je bij een steengroeve: je slaat hier rechtsaf. De weg loopt even langs de kraters van de steengroeve en draait dan rechts en stijgt het bos in. Loop in de bocht naar rechts enkele meters recht door om de spectaculaire ondergelopen groeve vanuit de hoogte te bekijken. Het spreekt voor zich dat deze plek levensgevaarlijk is. Terug naar de steenslagweg die het bos in stijgt. Zo een 350 meter verder kom je bij de bosrand. Je volgt dezelfde weg nog 750 meter verder door open veld met mooie uitzichten. Je slaat dan scherp rechtsaf in de eerste zijweg rechts: dit is een met gras begroeide weg. De weg eindigt bij een T-kruispunt: sla hier linksaf in een minder gebruikte grasweg tussen de velden, richting west-noordwest. Op het einde volg je de afsluiting van een weide naar links en je blijft de afsluiting van deze weide volgen tot op een asfaltweg. Linksaf. Deze rustige asfaltweg brengt je terug in Durnal, je hebt wel 1200 meter te gaan.

